

Lesarabrøv

Nú er dómur fyri at javnaðarflokkurin rekur fólkaflokkspoltikk móttvegis fakfeløgnum

Tað var undir undanfarnu samgongu, at menn »funnu út av«, at tað vóru vinnufeløgini í fiskivinnuni, sum høvdu skuldina av teirri støðu, sum fiskivinnan var við at koma í. Tá læst javnaðarflokkurin í andstöðu at vilja verja feløgini. Og tað skuldi eisini bara mangla. Tí um nakar, so visti javnaðarflokkurin, og serstakliga Atli Dam, at vinnufeløgini júst høvdu givið sítt týðingarmikla »bidrag« til loysn av skeivu gongdini, og javnaðarflokkurin kundi prógva at júst samvinna millum feløg og ábyrgdar politikarar kundi vera við til at loysa mál av samfelagsligum týðningi.

Men tá javnaðarflokkurin so slapp framat aftur í fjór, visti tað seg, at flokkurin beinanvegin fór í part við hesar fakfelagsfíggingdálugu kreftir, og hevur givið sínum egnu stuðlum innan fakfeløgini eina slíka viðferð, sum ikki er sæð áður í sosialdemokratisari søgu. Henda viðferð av fakfeløgnum fær ein serligan dóm av tí dómi, sum júst er feldur í sakarmálinum millum landsstýrið og fiskimannafelagið, og verður restin av hesi grein grundað á tær viðmerkingar, sum eg havi gjørt til hetta mál í øðrum greinum.

Málið hjá undanfarnu samgongu var at útilokað

vinnufeløgini frá allari ávirkan, og henda setning hevur javnaðarflokkurin tikið undir við undir samgongusamráðingunum í sambandi við verandi samgongu. Í staðin fingur feløgini ein hoyringsrætt við lógini um fiskivinnuráð og Fiskivinnu Starvsnevnd. Men tað var heilt greitt frá byrjan av, at fólkaflokkurin ætlaði eisini at beina fyri hesum sindri av ávirkan, sum feløgini høvdu eftir. Men hetta var annars fullt út í tráð við politikkinn hjá fólkaflokknum, so hagani var fyri so vítt ikki annað at vænta.

Men her hendi tann margháttliga »umvending«, at

javnaðarflokkurin fór í part við fólkaflokkinn í royndini at fáa blakað feløgini fullkomiliga út fyri dyr.

Samb. landsrættardómin er ikki lógargrundarlag fyri teirri viðferð, sum vinnufeløgini í fiskivinnuráðnum hava fingið. Tað er heilt greitt, at tann viðferð, sum fiskivinnuráðið fekk í landsstýrinum var ikki grundað á nakra lögfrøðsliga meting, tí lögfrøðingar hava als ikki verið við í viðgerðini av heimildunum hjá fiskivinnuráðnum. Politikkurin hjá landsstýrinum, og harvið eisini hjá javnaðarflokknum, hevur verið grundaður á ta persónligu illvild, sum John Petersen

og Óli Breckmann hava móti fakfeløgnum. Tað hevur eisini víst seg, at hvørja einastu ferð spurningar í sambandi við fiskivinnuráðið hava verið til viðgerðar í landsstýrinum, er javnaðarflokkurin farin í part við fíggingunum hjá fakfeløgnum. Tann viðferð, sum javnaðarflokkurin, og serstakliga Atli Dam, hava givið fakfeløgnum í fiskivinnuni, er so skammilig, at virðingin fyri lógtingsembættinum forðar einum fyrbils at taka hesa viðferð rættuliga til viðgerðar. Men tann viðferðin skal so koma!

Men niðurstøðan er tann, at javnaðarflokkurin er so ússaligur, at hann ikki hevur so frægt sum viljað vart tað sindrið av rætti, sum feløgini høvdu samb. lógina um fiskivinnuráð. Vanvirðingin hjá javnaðarflokknum av fakfeløgnum hvur verið so grundleggjandi, at Atli Dam persónliga setti fiskivinnuráð

ið undir administration í stríð við allar demoratiskar reglur. Hervið hevur hann persónliga medvirkað til ta roknskaparfalsan, sum hetta hevur ført til. Eisini sigur tað sítt, at hann ikki so frægt sum hevur hirt at svara Fiskivinnu Starvsnevndini upp á eitt brev, sum hon sendi landsstýrinum í februar, t.v.s. fyri skjótt einum ári síðan.

Men her skal bert ynskjast Óla Breckmann hjartaliga tillukku. Hann má vera Føroya dugnaligasti politikari, tá tað hevur eydnast honum at fáa sjálvt Føroya Javnaðarflokk ella rættari sagt »javnaðarflokk« at fremja lógabrot fyri at fáa fakfeløgini út í myrkrið.

Slíkt kunnu kallast politikarar.

Óli Jacobsen

Petur í Gong dyrgdi uttan fyri valhølið

Fýra ferðir bað formaðurin í valstýrinum fyri Havnina, Christian Dal-Christiansen, til fánýtis høvuðsvalenið á Uttanflokkaalistanum „Petur í Gong, um at fara aftur um atkvøðukassarnar at standa, tí hann gekk úti í gongdini í høllini, har fólkið kom inn

Týsdagin kom eitt sindur av dramatikki í uppi í frúttarhøllini á Hálsi, ið er valstað fyri Havnina.

Orsøkin var tann, at Petur í Gong ikki vildi vera standandi, har formaðurin í valnevndini, Christian Dal-Christiansen, vildi hava hann at standa, og eisini hevði sagt við hann, at hann skuldi standa – nevnliga aftan fyri atkvøðukassarnar, har fólk ikki komu fyrr enn aftan á at tey høvdu valt.

Stúð Petur í Gong har, var hansara møguleiki at ávirka veljarnar ikki so stórus, sum tá hann var tað fyrsta, fólk sá, tá tey komu inn at velja.

Skulu ikki ávirka

Sum valevni fyri Uttanflokkaalistan skuldi Petur í Gong verið meira ella minni »inhabilitur« at staðið so frammarlaga, tá fólk komu inn at velja.

Vanligur skikkur á stórt sæð øllum valstøðum í landinum er, at veljarin ikki má verða ávirkaður á sjálvum valstaðnum, og tí er

eisini vanligt, at plakatar og annað propaganda-tílfar ikki má vera nærri valstaðnum enn eitt vist.

Men kann ein valplakat ávirka veljaran, so má haldast, at eitt valevni hevur túsund ferðir størri møguleika at ávirka veljaran.

Tað kann jú vera rættuliga skjótt, at valevnið skumpar undir onkran veljara – »Nú mást tú minnst til mín!« ella »Tú veitst sjálvandi, hvønn tú fert at velja?«.

Hesin vandin er í hvussu er heilt avgjørt til staðar, tá valevni hava møguleika at ávirka, eitt nú við at standa úti við dyrnar, har fólk kemur inn at velja, ella við at sita við borðini, har fólk lata valkortini frá sær og fáa atkvøðuseðilin handaðan.

Men sjálvur er Petur í Gong als ikki samdur í hesum sjónarmiði, ið fleiri hava latið koma til sjónar meira og minni beinleiðis yvir fyri Tíðindablaðnum Sosialinum:

Skylda at siggja til at alt gongur rætt fyri seg

– Tað er mín skylda at

vera á staðnum og siggja til, at alt gongur rætt fyri seg, sigur hann í eini viðmerking. – Vit, sum sita í valstýrinum, skulu ganga runt og kunna okkum um, at alt er í lagi.

Men er tað ikki skeið, at politikarar, ið eru uppstillaðir til valið, sleppa at vera við í tí arbeiði, ið fer fram á valstaðnum?

– Nei, vit skulu hjálpa fólki, um okkurt er, tey vilja hava útgreinað. Vit hava týðiligar reglur at ganga eftir, og vit mugu ikki tosa um valið við fólk, sigur Petur í Gong. – Spyr nakar meg um nakað viðvíkjandi sjálvum valinum, geri eg altíð beinanvegin vart við, at eg ikki havi loyvi at tosa við tey um tað.

Petur í Gong er týðiliga forargdur inn á valnevndarformannin Christian Dal-Christiansen:

– Valnevndarformaðurin bað meg fara aftur um tað heila og standa við atkvøðukassarnar, men tað vildi eg sjálvandi ikki, tí eg havi verið við her í mong ár, og eg veit, hvat mín uppgáva

er. Tað skal hann ikki koma og fortelja mær, sigur Petur í Gong.

Ónátúrliga frekur

– Eg haldi, at hann var ónátúrliga frekur, at vilja reka meg frá durunum, tí eg royndi bara at hjálpa fólki at

Dal-Christiansen í gjár. Hann var ikki á hitta, tá vit royndu at ringja seinna partin í gjár.

Nógv verri aðrastaðni

Sum skilst er skilið kortini næstan frægar í Havn enn so mangar aðrastaðir, tá talan er um at siggja valevni sum hjálparfólk á valstaðnum.

Tað er næstan á øllum valstøðum í landinum so, at fólk ikki kunnu koma inn at velja, uttan at tey renna seg beint í ein riðil av valevnum, sum skulu »hjálpa« teimum. Á summum støðum situr enn tá meginparturin av bygdarráðnum og ansar valinum.

Vit vilja fegin frætta frá veljarum kring landið, ið hava okkurt at fortelja um hesi viðurskipti.

hj.

Jólatilboð

Nógv nýtt heimkomið til jóla

Frá í dag og árið út lata vit

÷20%

av allari klæðnavøru

Josi

Tlf. 41450
Skála